

متن پرسش

سلام: در برهان صدیقین برای من جمله «کل ما بالعرض لابد انینتهی الی ما بالذات» برای من در چارچوب قوانین مادی قابل قبول است. مثل مثال نور و رنگ که گفته اید. اما در عالم نامحسوس نمی توان چنین چیزی را قبول کنم. مثل فضائل و رذائل اخلاقی. چرا که انسان از خود دارای اختیار بوده و می تواند این ها را خلق کند. در ادامه بحث و آنجایی که گفته اید چون نقص با عدم است پس وجود با کمال است ناگهان برهان از عالم محسوسات به عالمی دیگر تغییر محل می دهد که برای من قابل قبول نیست. ممنون می شوم راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در «برهان صدیقین» آنچه مورد بحث است و باید مدّ نظر باشد «وجود» است نه موضوعات اعتباری و اخلاقی. در آن برهان بحث آن است که هر وجودی که عین وجود نیست، عقل به طور بدیهی متوجه می شود که باید به عین وجود ختم شود. موفق باشید